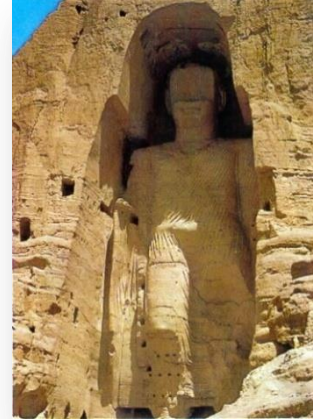
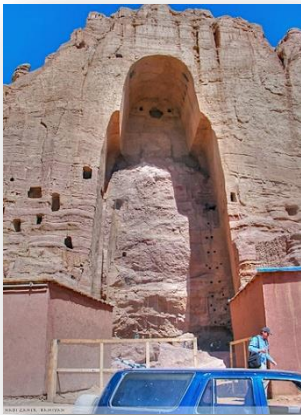

۲۰۱۵/۰۳/۱۲

صالحه وهاب واصل

به مناسبت چهاردهمین سالگرد نابودی بت بامیان

ملت نجیب افغانستان طی سالیان متوالی اسیر پنجهٔ خصم بوده است و در کنار پُر بها ترین سرمایه های معنوی و عزیز ترین افراد خانواده اش، بزرگ ترین و با ارزش ترین سرمایه های ملی، مردمی و تاریخی اش را در برابر انواع گوناگون وحشت و خشونت که زادهٔ جهل و نادانی آکنده از وقاحت، بی حیایی و دست درازی های بیگانگان بوده، از دست داده است. انواع مظالم را متقبل شده و در برابر آن با انرژی و توانایی ایمان دو باره ایستاده و جنگیده است. میرهن است که هیچ ستمی را نمی توان فراموش کرد اما؛ به مرور زمان اثرات آنرا بر ذهن و جسم، آرام آرام میتوان کاهش بخشید. اما؛ نابود ساختن «بودا» در بامیان عملیست که تا جهان است در صفی قرار نخواهد که انتظار یک در صد عفو در آن وجود داشته باشد. قلم این ناتوان فقط کوشیده با سیاه کردن این صفحه شمه از احساس رنج آور و درد بی درمان خود و هموطنانش را با قصور تمام بیان کند. امید است مورد قبول و علاقه شما صائبان نظر قرار گرفته لحظاتی را که با این سروده می گذرانید پر بار باشد.

شرم زمانه

بیارم از کجا چشمی که ببند جهل تام تو

کجا گردم نهان از شرم دنیا، زین نظام تو

خباثت شد به او جش، مرگ وجدان را به بار آورد

که «بودا» از وقاحت شد نشان انتقام تو

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاره ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولی

نېاشد بت شکستن، کار هر خس روی بحر دین
چو ابراهیم ادهم باید، ای غافل، مقام تو
نبود پاداش این ملت، پس از سی سالِ وحشتزا
که بیند مرگ تاریخ دیار خود، عوام تو
گریبان پاره می سازیم در غربت ز ناچاری
که پاشد از هم این سرمایه ملی، به کام تو
اگر ویرانی و دزدی و قتل آئین تو باشد
به گوش هیچ دینداری نمی شنید پیام تو
خدا علم و محبت را هدایت کرده بهر ما
به مکر و بازی «واهب» کی شود در گیر دام تو

2015-03-11

پایان